

4e Jaargang. No. 1.

30 Januari 1922.

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Een meditatie over het nieuwe jaar en nog wat ...

Maandag 2 Januari 1922 wijst de kalender boven mijn schrijftafel aan en terwijl mijn blik onwillekeurig door het dikke blok wordt vastgehouden verandert dit in 364 blanke gestalten, ieder slechts voorzien van een bescheiden vraagteeken, die zich langzaam in beweging stellen.

Wat zullen al die volgende dagen van het nieuwe jaar brengen? Zullen wij tot het einde toe, dag na dag, ieder dier zwijgende vragen onder de oogen krijgen ?

In stille optocht trekken zij voorbij, zonder neiging om ook maar de geringste aanwijzing te geven en voorloopig is het slechts mogelijk om aan een klein aantal, zooals verjaardagen van geliefden en verwanten, herinneringsdagen e.d.g. bij voorbaat een hettekenis te geven.

Doch verder blijft het hoe ? wat ? wie ? waar? waardoor? Waarom? wanneer ?

En daarop voortmediterende ben ik juist tot de slotsom gekomen: dat het zóó toch eigenlijk ook maar het beste is, want wat aan goeds gaat komen zal steeds welkom zijn en dreigt er kwaad, wel dan zal vóóruit daarover piekeren den toestand toch ook niet beter maken . . . als de schel gaat en een oogenblik later mijn dochter mij een klein pakje binnen brengt, dat zoeven bezorgd werd.

Het lijkt een boekje en bij onderzoek blijkt het te zijn ons maandblad, dat de binder, met niet genoeg te waardeeren spoed, in een frisch bandje heeft bijeengebracht, want op den rug prijkt in gulden letters "Succulenta", jaargang 1-3. Juni 1919-Dec 1921.

Op slag maken mijn gedachten rechtsomkeert, in stormpas trekken zij terug tot 1918 en begin 1919 en houden halt bij een merkwaardig geschriftje, dat wel nimmer voor de pers gereed gemaakt zal worden, hoewel het voor de Nederlandsche succulentverzamelaars lang niet van beteekenis ontbloomt is.

Het was in dien tijd dat Duursma een cahier links en rechts door ons land deed reizen naar een aantal bekende verzamelaars en dat terugverzocht werd aangevuld met de door den ontvanger gehuldigde inzichten omtrent de oprichting van de reeds lang als een behoefte gevoelde vereeniging

Wat al trouwe succulentenvrienden hebben daarin hun enthousiaste verwachtingen neer geschreven en blijk gegeven mede te willen werken Opdat eindelijk tot de oprichting zou kunnen worden overgegaan.

En ziedaar in Juni 1919, als het gevolg, de eerste, hoewel zeer bescheiden, aflevering van "Succulenta" met een inleiding; die begint:

"Zoo verschijnt dan hierbij eindelijk het eerste nummer van "het Orgaan dat ons, liefhebbers en verzamelaars van Vetplanten

“moet vereenigen. Of het levensvatbaarheid zal hebben ? *Dit hangt af van uw aller medewerking*, waarop wij nog eens een ernstig beroep doen”.

Dat beroep is niet vergeefs geweest en met de grootste voorzichtigheid en een uiterst zuinig beleid werd de uitgave begonnen en voortgezet en daardoor was het mogelijk, zelfs in de duurste periode die de wereld ooit gekend heeft, toen allerwege trotscher tijdschriften moesten sneuvelen, zachtjes voort te gaan ; ja zelfs, dank zij veler vrienden hulp, kon "Succulenta" nog worden uitgebreid.

Thans zijn reeds 3 jaargangen verschenen en zijn wij nu tevreden? en is alles juist zooals wij dat zouden wenschen?

Wij zijn dankbaar voor de groote steun die gegeven werd doch voldaan zijn wij niet en daar is reden voor.

Van het eerste oogenblik af is onze Vereeniging! een "papieren" vereeniging geweest of zooals in de genoemde inleiding geschreven werd :

„Ons orgaan „Succulenta” moet „dus in de meeste gevallen de „mondelinge besprekingen vervangen”.

Het is dus vrijwel de eenige band die de leden bindt.

Deze waren uitteraard zeer moeilijk tot vergaderen uit te noodigen daar 3/4 van hen steeds te ver, van welke stad ook, die voor een vergadering zou uitgekozen zijn, zouden wonen om daar tegenwoordig te zijn, terwijl de financiële toestand der Vereeniging niet toeliet dat het Bestuur zich nu eens hier dan weer daarheen begaf om een plaatse-lijke- of districts-vergadering te houden.

De dikwijls hoognoodige gelegenheid tot samenbespreken van allerlei aangelegenheden, heeft nimmer bestaan en daarom, nu reeds 3 jaren lang, verwondert het Bestuur er zich over dat zoo weinig vragen der Leden over onze liefhebberij hen bereiken, terwijl die in de z.g. Vragenbussen van diverse couranten, geregeld voorkomen.

Eveneens mist het Bestuur, bij voortdoring, de animo der leden voor de ruilrubriek, terwijl berichten over eigen of anderer collecties slechts sporadisch voorkomen, gezwegen nog daarvan dat nimmer eens een voorstel inkwam voor een of ander gebeuren dat voor de Vereeniging van belang of nut kon zijn, kortom : *wij bemerken te weinig van de leden!*

Het Bestuur weet daardoor niet wat er onder hen leeft, heeft dus steeds naar eigen inzicht „Succulenta” te vullen en moet daarbij maar op eigen kompas varen.

Al meenen wij nu te mogen aannemen dat ieder tevreden is, omdat ook hier zou gelden dat „geen tijding — goede tijding” beteekent en al is het ook zeer vleiend, dat de Leden zoo veel vertrouwen in het Bestuur stellen, toch maakt een en ander het niet gemakkelijker.

Wij moeten nu steeds maar een greep doen uit de ons ten dienste staande gegevens, doch weten nimmer of er onder onze Leden niet schuilen, die gaarne een ander, bepaald, onderwerp behandeld zagen.

Zie, zulke correspondentie zou er niet weinig toe bijdragen om de band te versterken en het practische nut van „Succulenta” te verhoogen, terwijl het gemis van vergaderingen zodoende haast niet meer gevoeld zou worden.

Wellicht ten overvloede verzekeren wij dat de vragen onzer Leden bij ons steeds een geopend cor zullen vinden en dat geen moeite ons te groot zal zijn om die te beantwoorden of om een lastige kwestie op te lossen, als wij maar weten, dat allen op ons gebied met ons mee leven.

En dan nog: . . . Wij tellen op het oogenblik plm. 200 leden, als

ieder nu eens één nieuw lid aanwierf, dan zouden wij reeds tot 400 stijgen en kon „Succulenta” al weer wat grooter worden en met *origineele* illustraties verschijnen en wij hebben zulke prachtige opnamen daarvoor !

„Veel handen maken licht werk”, wij hopen dus spoedig opgaven te ontvangen van veel nieuwe leden.

Wij gaan nu het 4e jaar in, wat dat brengen zal ? Ook te dien opzichte dragen de kalenderblaadjes slechts vraagteekens, wij zijn echter vol goeden moed en twifelen niet of ieder zal willen medewerken tot den groei der Vereeniging en in dat vertrouwen nemen wij onze taak weder gaarne op en werken de toekomst tegemoet.

‘s-Gravenhage, januari 1922.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Financiëel Verslag over 1921.

Ontvangsten.		Uitgaven.	
Saldo	f 60.435	Drukkosten "Succulenta"	f 481.80
Contributies	- 568.62	Porti verzending id.	- 47.955
Advertenties	- 14.-	Cliché's	- 11.375
		Enveloppen, girobiljetten	- 17.65
		Porti Secretaris	- 21.25
		Porti Penningmeester	- 0.60
		Bibliotheek	- 26.23
		Saldo 1921	- 36.20
	f 643.06		f 643.06

‘Rotterdam, 5 Jan. 1912.

J. M. VAN DEN HOUTEN, Penn.

Bovenstaande cijfers kloppen met de door ondergeteekende bijgehouden contra-boekhouding, zoodat de heer van den Houten, met dank voor de verrichte werkzaamheden, kan worden gedechargeerd.

Mochten er evenwel leden zijn, die omtrent een of andere post nadere inlichtingen wenschen, dan zal de heer van den Houten die gaarne verstrekken.

G. D. DUURSMa, Secr.

Epiphyllums.

Schreef ik in het Novemhernummer, dat mijn *Epiphyllum truncatum* vol knopjes zat, nu, half Januari, is deze schoone belofte, rijkelijk vervuld. Geheel overdekt met een dichte vracht van bloemen, afdruipend van de uiteinden der grillig gelede takken, staat daar ons bloeiend boompje als een fel-lichtend sieraad in de bloemlooze eentonigheid der kale winterkas.

Wat een heerlijke aanblik moet het zijn deze planten aan te treffen in hun vaderland Brazilië, waar ze in de omgeving van de stad Rio de Janeiro overal voorkomen langs de vochtig-warme berghellingen of epiphytisch neerhangen van de dicht-bemoste stammen der boomen. Geen wonder, dat men zich beijverd heeft, deze kinderen der tropische woudflora naar onze plantenkassen over te brengen, van waaruit ze weer spoedig den weg naar onze huiskamer gevonden hebben.

De bloemen der stamsoort zijn karmijnrood, door bastaardeering vermoedelijk met *phyllocactus*soorten zijn tal van hybriden ontstaan, die naar hun kleur gewoonlijk in een viertal groepen worden gerangschikt. Slechts enkele der rijkst bloeiende zijn genoemd met vermelding der bloeitijd :

- 1. violet-wit. . Ep. violaceum. Oct.-Nov.

Epiphyllum Mme. E. Andrée.

(Naar een cliché welwillend door den heer De Laet beschikbaar gesteld).

onderstam van Peireskia aculeata. Ze groeien dan flink tot aardige kroonboompjes en verliezen niet zoo spoedig hun leden, wat bij wortelechte planten nogal eens het geval is. Als leiboompjes, de takken netjes aan een hekje opgebonden, ziet men hier en daar voor de ramen soms ware prachtexemplaren. Evenals Phyllo's, waarmee ze in groei en levenswijze veel overeenkomst vertoonen, kunnen ze voor en gedurende den bloei flink wat water verdragen, doch daarna worden ze wat droger gezet. Goede tuinaarde, vermengd met wat scherp zand en een weinig ruige mest schijnen voor een rijkelijke bloei zeer bevorderlijk, terwijl door sommige liefhebbers toevoeging van wat molm-aarde uit oude boomen wordt aanbevolen.

H.

Bijdragen tot de kennis der Crassulaceae. IX.

Diamorpha Nutt. Dit geslacht van 1 of 2 jarige lage onaanzienlijke gewasjes, door Nuttall in 1818 beschreven heeft voor de verzamelingen geen waarde.

Aleen voor hen, die in een zaaitest een miniatuur vetplantenland- schapje zouden willen aanleggen, zouden zij welkom materiaal kunnen

2. Karmijn-
wijnrood, Mme.
E. Andréé, Dec.-
Jan.

3. Zalmkleu-
rig, Mr. Chate-
naz, Dec.-Jan.

4. Vermiljoen,
Ep. Makoyanum,
Maart-Mei.

Ep. Russeli-
anum, Apr.-Mei.

Van deze laat-
ste soort bezat
ik een klein
plantje van
slechts 7 c.M.
hoog. Hieraan
ontwikkelden
zich einde April
een 3-tal bloe-
men. Midden op
den dag, als de
bloemen geheel
geopend waren,
bezaten deze bij
eene lengte van
4 c.M. een mid-
dellijn van 6 CM.
dus bijna even
groot als de ge-
heele plant.

Meestal wor-
den Epiphyllums
geënt op eene

leveren, daar de plantjes slechts van 2 tot 5 à 10 cM. hoog worden, ik zou evenwel niet weten waar men zaad er van zou kunnen bekomen.

A-propos van dit miniatuurtuintjes wil ik er hier even op wijzen, dat men er zulke allerliefste effecten mee bereiken kan door in een zaaiteest of houten bakje, nadat die met aarde gevuld zijn, een rotswerkje van stukjes natuursteen zoo los en natuurlijk mogelijk te groepeeren en dan de ruimten daartusschen te beplanten met klein blijvende vetplanten.

Anacampseros, *Sempervivum*, *Sedum compactum*, *Sedum humifusum*, *Monanthes*, *Haworthia*, *Cereus Silvestrii*, *Mamillaria gracilis*, *Mam elongata*, *Mam. pusilla*, de mimicryvormen van *Mesembrianthemum* en al dat goed dat niet zulke groote afmetingen Verkrijgt is bruikbaar.

Vooral cactuszaailingen bevinden er zich uitermate op hun plaats, zeker véél beter dan in de bekende en helaas maar al te vaak gebruikte vingerhoedpotjes, waar eigenlijk *niets* in te cultiveeren is en waarbij het alleen aan het taaie leven der vetplanten te danken is, dat zij niet steeds uitsluitend lijken bevatten — omdat men er de vochtigheid beter in regelen kan en zonder veel moeite de geheele tuin, indien noodig, verplaatsen kan.

Diotostemon Salm D. De Vorst van Salm Dijk heeft in Illustr. hort 11 Misc 26, 44, dit Mexicaansche geslacht afgezonderd van de *Echeveria*'s.

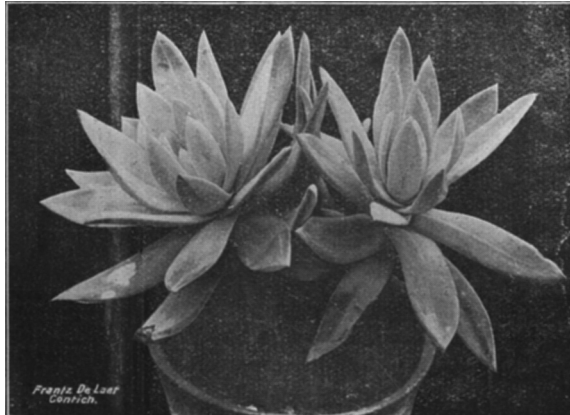
De naam is afgeleid van de woorden Dis — twee, otos (van ous) = oor, en stemon = meeldraad en zulks naar aanleiding daarvan dat de dikke meeldraden aan twee zijden een aangroeiisel hebben dat eenigszins zweemt naar een oortje.

De eenige soort waaruit dit geslacht bestaat, *Diotostemon Hookeri* S. D. gelijkt wel iets op *Pachyphytum bracteosum* en mag evenals

deze prachtige plant tot de fraaisten onder de Succulenten gerekend worden.

De vleezige, dikke stengel draagt witbedauwde, dikke (wanneer zij volwassen zijn: knotsvormige-) bladeren van 6 à 8 c.M. lengte die als een rozet om den stengel heen groeien.

Bij den stengel zijn zij vrijwel rolrond, verbreedden zich geleidelijk

lijk en eindigen zwak gepunt, ook de dikte neemt eenigszins, doch slechts zeer weinig, naar de punt toe, af.

De hangende bloemen zijn klokvormig en groenachtig-rose van kleur.

Dudleya Britt et Rose. Het is al weder naar het Bulletin of the New-York Botanical Garden, Vol. 3 no. 9, 1903, dat ik moet verwijzen voor den oorsprong van dezen geslachtsnaam.

Ditmaal betreft het een, mijn inziens, zeer interessant geval met betrekking tot de geographische verspreiding der planten.

Britton en Rose vormden n.l. dit geslacht uit van de typische Eche-

veria's afwijkende species en nu blijkt dat na deze selectie de echte *Echeveria*'s vrijwel zonder uitzondering het vasteland van Mexico als vaderland hebben.

De *Dudleya*'s daarentegen komen met eenzelfde regelmatigheid in Californië voor zoodat wij feitelijk zouden kunnen spreken van Mexicaansche en Californische *Echeveria*-rassen.

Hoe bijzonder deze afscheiding is zal een blik op de landkaart nog duidelijker maken.

Wij vinden daar in het Zuidwesten der Vereenigde Staten : Arizona dat Noordwest en Westelijk begrensd wordt door Californië, Zuidelijk en Zuidoost door het vasteland van Mexico en ten Zuidwesten door het tot Mexico behoorende zeer lange en smalle schiereiland „Neder-Californië”.

Neder-Californië loopt, daarvan door de Golf van Californië gescheiden, als een soort barrière parallel met 1/3 der Westkust van Mexico en is alleen door een smal kustgebied ten Noorden der Golf met dit Rijk verbonden.

Dat zich nu in die twee, slechts door een smalle watervlakte gescheiden, gedeelten van Mexico, twee weinig uiteenlopende, doch goed verscheiden, geslachten uit dezelfde familie hebben kunnen ontwikkelen komt mij op zichzelfe belangrijk genoeg voor om daarop even de aandacht te vestigen.

De geslachtskenmerken die Britton en Rose, ter aangehaalde plaatse, geven luidt :

Stengel-vormende of stengellooze, overblijvende planten, met vlakke lijnvormige tot eivormige grondbladeren en gele, oranje, roode of zeldzaam witte bloemen, meestal in schermen. Bladeren van de bloei-stengels meestal veel korter en naar verhouding breder dan de grondbladeren, zittend of stengelomvattend.

Kelk aanzienlijk, 5 deelig, de kelkbladeren opgericht, lijn-lansvormig, tot eivormig, stomp tot toegespitst. Bloemkroon bijna cilindrisch of eenigszins gebogen, de deelen te zamen gegroeid tot de halve hoogte, opgericht, de punten eenigszins uitgespreid, stomp tot toegespitst, meel-draden tweemaal zooveel als de kelkblaadjes, vrij ; vruchtbladen opgericht, veelzadig.

Het geslacht werd benoemd naar Prof. W. R. Dudley van de Stanford-Universiteit.

Van de 60 beschreven soorten zijn maar weinige in Europa ingevoerd.

Een der meest bekende soorten is *Dudleya pulverulenta* (Nutt.) Br. et Rose (syn. *Echeveria pulverulenta* (Nutt)). Dit is een hoogst belangwekkende soort waarvan ik voor enkele maanden een origineel exemplaar van de vindplaats ontving en dat de grootte had van een middelmatige kool. De oude, verdroogde bladeren omhullen de dikke, korte stengel geheel.

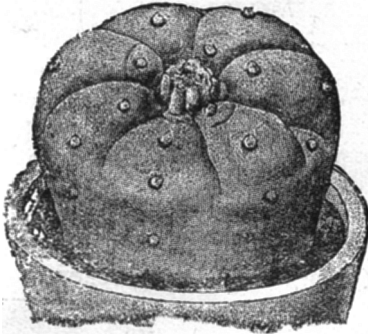
De jonge, in een rozet geplaatste bladeren zijn dik met een merkwaardig, meelachtig, wit poeder bedekt, dat gemakkelijk verwijderd kan worden, waarna de frissche lichtgroene kleur der huid zichtbaar wordt.

Het fraaie aspect der bladeren komt uitstekend tot zijn recht op de bijgevoegde afbeelding (zie pag. 5) die wij weder danken aan de beminnelijkheid van den heer Fr. de Laet.

De rozet bestaat uit een groot aantal breed spatelvormige tot omgekeerd eivormig-spatelvormige, toegespitste bladeren die niet zeer dik, vrij slap, ± 15 c.M. lang en 5 tot 9 c.M. breed zijn.

De stevige bloemstengel wordt van 10 tot 30 cM lang. De bloemen zijn ongeveer 1 1/2 cM lang, de bloemkroon is rood, ongeveer tot aan het midden buisvormig verbonden en loopt uit in 5, naar buiten gegogen korte, puntige slippen. V. W.

Een eigenaardig verschijnsel bij *Lophophora Williamsii* Coulter.

Sedert enkele jaren ben ik in het bezit van een wortel-echt importstuk en van een paar op *Cereus* geënte exemplaren van *Lophophora Williamsii* Coult. (syn. *Echinocactus Williamsii* Lem).

Het zijn alle sterke planten, die geregeld bloeien en die, afgezien van de bij deze soort voorkomende variabiliteit, zich in alles gelijk gedroegen.

Het origineele exemplaar vormde eerst twee en later nog twee uitloopers uit den schedel, geheel zooals de teekening in Schumann's Gesamtbeschreibung aangeeft, waarvan de eerstgevormde jonge planten

reeds het jaar na hun verschijning het bloeien overnamen van de moederplant.

De geënte planten brachten ook jongen voort, maar ontwikkelden die, aan den voet, even boven de plaats waar zij voor het enten van den wortel afgesneden werden en ook een van dezen bloeide, doch uit den schedel der oude plant.

Een geënte plant van den heer H. alhier, vormt eveneens op de zelfde plaats, onderzijde, spruiten.

Ik vraag mij nu af, of er wellicht verband bestaat tusschen den toestand van de plant en de wijze van voortbrengen van nieuwe scheuten (en bloemen) of dat slechts toeval in het spel is.

Om dat te kunnen beoordeelen zou ik over meer gegevens moeten beschikken, waarom ik hen die in het bezit zijn van *Loph. Williamsii* vriendelijk verzoek mij eens te willen opgeven in welken toestand, d.w.z. geënt of wortel-echt, hun planten zijn en hoe die zich gedragen bij vorming van nieuwe lichamen en op welke wijze zij bloeien.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Op den uitkijk.

Nordisk Kaktus Tidsskrift. Hiervan is thans aflevering 4 verschenen. Het bevat allereerst een artikel over kaktussen in hun winterkwartier, met een foto van een tweetal aardige en eenvoudige kamerkasjes. Deze bestaan uit een houten bodem met opstaande wanden van ongeveer 10 cM hoogte. De rest van het kasje is van glas, dat door 4 spijltjes in de hoeken wordt gesteund. De potjes worden er los ingezet; de achterste op een kleine verhooging, zoodat de planten goed zichtbaar zijn. Een flink etiket, aan de voorzijde van de houten rand aangebracht, geeft op duidelijke wijze de namen der soorten in hunne volgorde van plaatsingweer.

Dergelijke kleine en handige kasjes leenen zich uitstekend voor het overwinteren in de kamer. Wel drogen de planten eenigszins uit, doch dit halen ze in het voorjaar wel weer spoedig in, althans als men zoo

gelukkig is over een tuin te beschikken, waar ze dan in een bak, onder "plat glas" kunnen worden ingegraven.

Verder bevat deze aflevering een uitvoerig artikel over „Semperfi”, waaronder onze Deensche kaktusvrienden ook de geslachten Aloë en Gasteria rekenen. Een 7-tal duidelijke foto's zijn er ter illustratie bij gevoegd. H.

KOUDE IN MEXICO. De couranten gaven dezer dagen (15 Jan.) de volgende mededeeling : “In Mexico heerscht een ongekeerde koude. Twee vrouwen zijn in de straten van de stad Mexico doodgevroren”.

Hoe de cactussen daar te lande op die vreemde gewaarwording gereageerd zullen hebben ? Succulentenvriend.

PRIJSCOURANT HAAGE & SCHMIDT. Wij ontvingen de nieuwe "Catalogus général de graines et plantes" van deze bekende Erfurtsche firma. Er wordt een keurcollectie Succulenten in aangeboden, terwijl ook de liefhebber die zelf wil zaaien keuze genoeg heeft.

De prijzen, in Marken berekend, zijn niet extra hoog; voor ons land geldt evenwel als speciale conditie dat in Hollandsch geld betaald moet worden, waarbij de gulden tegen 25 Mark wordt omgerekend.

Mededeelingen.

NIEUWE LEDEN.

Mevr. Wed. D. W. van Wijk	Merkens,	Buren (Geld.).
J. D. Mulder,	Haarlem,	Kenastraat 2.
Hub. P. Dings,	Tegelen,	Spoorstraat 58.
C. Th. Bosselaar,	Utrecht;	v. Humboldtstr. 9bis.
P. J. Hendriksen,	Vlaardingen,	2e Leyden v. Gaelst. 106.

JAARVERSLAG EN LEDENLIJST konden, wegens ongesteldheid van den Secretaris, niet op tijd klaar komen voor dit nummer. Wij hopen deze nu in het Februari-nummer op te nemen.

BANDEN „SUCCULENTA”. Er waren slechts 6 leden die een bandje opgaven. De kosten worden bij zoo'n gering aantal veel te hoog, zoodat, jammer genoeg, van het voorstel van den drukker geen gebruik kan worden gemaakt.

BIBLIOTHEEK.

No. 27. Fr. Rehnelt, “Die Kakteen, ihre Anzucht und Pflege. Mit 30 abb. Leipzig 1916.

VRAGENBUS. Uit bezuinigingsoogpunt worden vragen of inlichtingen voortaan alle in de Vragenbus behandeld. Om tijdig opgenomen te worden, is inzending aan het adres van den Secretaris voor het begin van elke maand noodzakelijk. Wie schriftelijk antwoord verlangt, gelieve postzegel van 10 cent bij te voegen.

LOSSE NUMMERS VORIGE JAARGANGEN Wie nummers van vorige jaargangen missen kan, zal ons met toezending daarvan zeer verplichten.

RUILAANBIEDING. Aangeboden : Vruchten van *Mes. edule* (“Hot-tentenvijg”). import van de Kaap.

Zaden van *Echinopsis tubiflora X oxygona*, (zie Succ. III pag. 63).

Stekken of zaaiingen van *Mes. spectabile*, *M. Lehmanni*, *M. clavelatum*, *M. tigrinum*, *M. lunatum*, *M. linguiforme*, *M. luciudum*, *M. Salmi* en *M. edule*. J. M. van den Houten, Rotterdam, Rob Fruinstr. 64.